

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρῳ συμφωνίῳ.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Η ΕΚΘΡΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΟΦΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ,

Ἄξιος θαυμασμοῦ καὶ συγχαρητηρίων εἶνε ὁ Βασι-
λεὺς τῆς Ἰταλίας. Δὲν τὸν γνωρίζομεν βεβαίως πρωτο-
πικῶς καὶ ὡς ἀληθεῖς Κοινωνιστὰ ἐπιθυμοῦμεν τὴν
πρώτην τοῦ θρόνου του διότι πεποιθήμεν ὅτι ἡ πρώτη
τῶν θρόνων καὶ ἡ καταδάφνησις τῶν ἀνακτόρων θὰ φέ-
ρωσιν εἰρήνην καὶ πρόοδον εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐ-
πιμενῶς τοιοῦτων πεποιθήσεων ὄντες δὲ εἶναι δυνατὸν
βεβαίως νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἡ αἰτία ἥτις μᾶς ὠθεῖ πρὸς
τὴν ἐπαινον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ εἶναι ἄλλη ἀπὸ
τὴν δικαίαν κρίσιν τὴν πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐκφέρῃ
ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ὁμοίων του ἀνεξαρτήτως τῆς κοι-
νωνικῆς θέσεως ἣν κατέχωσιν οὗτοι καὶ ἀνεξαρτήτως
τῶν ἀρχῶν εἰς ἃς ἀνήκει ὁ κρίνων ἢ ὁ κρίνόμενος.

100,000 φράγκα ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὅστις
παραδόξως ἔχει καρδίαν ἐν ᾧ συνήθως οἱ Βασιλεῖς μό-
νον κοιλιαν καὶ μάχαιραν ἔχουσιν, ἐδώρησεν εἰς τοὺς
δυστυχεῖς κατοίκους τῆς σεισμοπαθοῦς Καλαυρίας. Καὶ
πρὸς δὲ μολονότι διέτρεχε κίνδυνον μετέβη ὁ ἴδιος εἰς
τὰ μέρη τῆς καταστροφῆς καὶ προσήλθεν εἰς ἕνα ἑκα-
στον ἐκ τῶν σεισμοπαθῶν παρηγορῶν καὶ ἐνισχύων ἐ-
κείνους τοὺς ὁποίους ὁ θυμὸς τοῦ ἀναισθήτου Πλανῆ-
του μᾶς ἔρριψε εἰς τὴν γυμνίαν καὶ τὴν πείναν.

Ἐγὼ ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ! τὴν ἐπαύριον τοῦ
θρόνου τοῦ πατρός σου σκεφθεῖς ὅτι, ἡ αἰτία ἥτις κυ-
ρίως ὠδήγησεν τὴν μάχαιραν τοῦ Μπρέση ἔς τὰ στέρ-
να Του καὶ κατανοήσας μὲ διάνοιαν σοφοῦ ἀνθρώπου
καὶ οὐχὶ μὲ διάνοιαν κούφου καὶ ἀλαζόνος ἡγεμόνος ὅτι
ἡ αἰτία αὕτη ἦτο ἀναγκαία συνέπεια τῆς πενίας καὶ
ἀμαθείας, αἵτινες κατὰ τὸν θεῖον Βίκτωρα Οὐγκώ, εἶ-

ναι αἱ δύο μητέρες τοῦ ἐγκλήματος, ἀντὶ νὰ ὀργισθῆς
καὶ νὰ μιτήτης ἀνοίγῃς τὸ ἰδιαιτερόν σου ταμεῖον, καὶ
δεικνύων τοῦτο εἰς τὸν πενόμενον λαὸν φωνεῖς « Λάβε-
τε ἐν μέρος τοῦ πλούτου τούτου, θὰ ἀρκεσθῶ εἰς ὀλι-
γώτερα περιστέλλων τὰς ἀδίκους δαπάνας καὶ περιο-
ρίζων τὴν λαοκτόνον βασιλικὴν πολυτέλειαν καὶ ἀπαρ-
νούμενος τὴν κατασρευτικὴν τῶν ἐστεμμένων ματαιο-
δοξίαν διὰ τῆς ὁποίας ἀπειροὶ χρυσοστολισμένοι δίφροι
φέρουσιν ἐντὸς τῶν μὲν ἕνα παράφρονα Βασιλέα ὀπι-
σθέντων δὲ σύρουσιν, βία, ἑκατομμύρια ἐργατῶν γυ-
μῶν καὶ πεινῶντων ».

Μετ' ὀλίγον δὲ σκεφθεῖς ὅτι δὲν ἔρκει τοῦτο ἵνα
σώτης τό τε σῶμα σου καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν σου ἐκ τοῦ
θανάτου, παραιτεῖσαι μεγάλου μέρους τοῦ μισθοῦ σου,
περιορίζεις τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἵππων σου καὶ τὰς
ποικιλίας καὶ πολλαπλᾶς βασιλικὰς δαπάνας ἐλαττώ-
νεις καὶ ἀπλοποιεῖς, καὶ ἐξακολουθῶν ὡς ὀρθοφρονῶν
ἄνθρωπος, λησμονεῖς τὰς κακίας τῆς βασιλικῆς ἀνατρο-
φῆς ἵνα ἐφαρμότῃς διὰ παντὸς τρόπον καὶ δι' ὅλων τῶν
μέσων ἐν μέρος τοῦλάχιστον ἐξ ὧν ἐπιτάσσει ἡ Δι-
καιοσύνη καὶ ὁ Ἀνθρωπισμὸς.

Ἴδού δὲ σήμερον οἱ σεισμοὶ τῆς Καλαυρίας σοὶ πα-
ρουσίασαν νέαν εὐκαιρίαν ὅπως, θυσιάζων 100,000 φράγ-
κων, προσθέσῃς μίαν εἰσέτι λαμπρὰν σελίδα ἥτις θὰ ἐ-
ξουδετερώσῃ μίαν μελανὴν τοιαύτην ἐκ τῆς Κακούργου
ἱστορίας τῶν Βασιλέων!

Εἶσαι εὐτυχῆς, ὦ Ἐμμανουήλ, διότι ἐγκαίρως κα-
τενόησας ὅτι τὰ στέμματα καὶ οἱ θρόνοι οὐδόλως ὠφε-
λοῦσιν διὰ τὴν ἀθανάσιαν καὶ τὴν ἀληθῆ δόξαν, διότι
ἀμρότερα ταῦτα εἶναι ἀνόητοι καὶ κακοποιοὶ τίτλοι ἐκ-
πηγάσαντες ἀπὸ τὴν μωρίαν καὶ τὸν ἐγωισμὸν μὲ τὰ
ὅποια ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη καὶ ἅτινα ὁσημέραι ὁ ἐκπο-
λιτισμὸς καὶ ἡ μόρφωσις κρημνίζουν ὡς ἐπιβλαβῆ, ἵνα
ἐπὶ τῶν ἐρεπίλων τῶν οἰκοδομήσῃσι τὰ Μέγαρά τῆς
ΙΣΟΤΗΤΟΣ τῶν ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ καὶ τῆς ΙΣΟΤΗ-
ΤΟΣ τῶν ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 55. 44.0014. YL 0026

Ἡ γραφίς μου καίτοι εἶναι θαμμένη μέχρι τῆς ὁσφύς της ἐντός τῆς Ἰδέας τῆς ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ἐντούτοις Σοὶ ἀποδίδω τὸ δίκαιον εὐγε !

Λυποῦμαι δὲ ἀναγκαζόμενος νὰ ἐπαινέσω ἄνθρωπον φέροντα τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως ὅπως ἐπίσης λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ ἴδω ἀμέσως σήμερον τὴν μηχανὴν τοῦ Γκιλοτίνου ἀποκόττουσαν τὰς κεφαλὰς ἂν ὄχι ὅλων τῶν Βασιλέων τοῦλάχιστον ἐκείνων ὅτινες ἀτωτεύουσι τὸν δημόσιον πλοῦτον συνοργιάζοντες μετὰ τῶν ἀποπιτισμάτων τῆς Κοινωνίας, μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν συναίσθησιν οὐδενὸς καθήκοντος καὶ παντελῶς διεπόμενοι ἀπὸ τῆς ἐνστικτοῦ τῆς φιλοζωίας καὶ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τῆς φιλοχρηματίας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, κηρύσσοντες ὅτι εἶναι ἀνεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἀρετῆς, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς προόδου, καὶ ὅτι μόνον εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀτυνειδησίας, τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης.

ὦ Βασιλεῖς Βασιλεῖς ! ἐγγύζει τὸ τέλος τῆς φρικώδους γενεᾶς σας ! ἔρχεται πλησίον, εἶναι σχεδὸν πρὸ τῶν ποδῶν σας τὸ φοβερὸν καὶ σκοτεινὸν βάραθρον ἐντός τοῦ ὁποίου θὰ κατακρημνισθῆτε ἐάν ἐγκαίρως δὲν ὀπισθοδρομήτητε.

Εἶναι πλησίον πολὺ πλησίον εἰς τοὺς τραχίλους σας ἡ κόφισ τῆς μαχαίρας τῆς Λαιμητόμου ! τὴν ἐτρόχισεν ὁ χρόνος καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ τὴν ὠθεῖ ὁ Λαὸς !

Θέλετε νὰ ἐμποδίστητε τὸ πράσινον αἷμα σας νὰ βάψῃ τὰ μανδύλια τῶν χαμινίων ;

Θέλετε νὰ μὴ δώσῃ τὴν τελευταίαν ὠθησιν ἡ χεὶρ τοῦ ἐργάτου ; Θέλετε τέλος πάντων νὰ μείνῃ κεκολλημένη ἐπὶ τοῦ ὤμου σας ἡ κακὴ κεφαλὴ σας ; θυσιάσετε τὰς κάταστρεπτικὰς συνηθείας σας, ἐργασθῆτε ἐφ' ὅσον σᾶς ἐπιτρέπουν τὰ ἀσθενῆ σώματά σας, μεταχειρισθῆτε τὸν ἀδικὸν πλοῦτον σας πρὸς περίθαλψιν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν τῶν Λαῶν, ἀκολουθήσετε τὸ παράδειγμα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τότε, ἴσως τότε σώσῃτε ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα σας, οὐχὶ ὅμως καὶ τοὺς θρόνους καὶ τὰ στέμματα σας ἅτινα κατεδικάσθησαν ἤδη εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν ἐξαράνησιν !

Ποῶς ταχέως ὅτι δεῖ διότι ἐάν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἐμμανουὴλ δὲν διδάσκει σᾶς, ἐστὲ ὅμως βέβαιοι ὅτι διδάσκει τοὺς Λαοὺς ὅτινες συγκρίνουσι τὸν ἕνα ἡγεμόνα πρὸς τὸν ἄλλον καὶ βλέπουσι ὅτι, ἐν ᾧ ἀμφοτέρω εἶναι τιτλοφόροι καὶ ἀνεύθυνοι, ἐν τούτοις ὁ μὲν ἐννοεῖ καὶ πράττει τὸ καθήκον του δίδων δωρεὰς, ἐλαττώων τὸν βασιλικὸν του μισθὸν, περιορίζων τὰ ταξείδιά του, διοργανῶν ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ ἀδυνάτων κτλ. κτλ. ὁ δὲ ἄλλος ταύναντιον μὴ ἐννοῶν τὸ ἑαυτοῦ καθήκον σπαταλᾷ ἀσκόπως εἰς ἀσκοπα ταξείδια, εἰς ἡδονὰς, εἰς σκανδαλώδεις διασκεδάσεις, πρὸς δὲ ἐναποταμιεύει συνεχῶς καὶ ἀπαύστως ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων γινόμενος μέ-

τοχος σιδηροδρόμων, τραπεζίτης καὶ χρηματιστῆς καὶ μειαπράτης καὶ σύντροφος καὶ συνδεδετῶν Κυριῶν ἀνευ ἐπαγίου ! . . . κλπ.

Ναὶ βλέπει καὶ ἐννοεῖ καὶ συγκρίνει ὁ Λαὸς καὶ συμπεραίνει ὅτι πρέπει καὶ θὰ γίνῃ Η ΕΚΘΡΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΟΦΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ! ! ! ! !

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ.

Ὁ κ. Δήμαρχος Κρανίων δι' ἡμιφύλλου ὅπερ ἐδημοσίευσεν κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου ε. ε. κατηγορεῖ τοὺς Βουλευτὰς Κρανίας ὅτι ἐκ συστήματος πολεμοῦντες ὅτι καλὸν πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς τὴν πόλιν μας, καθίστανται ὑπεύθυνοι αὐτοὶ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας Ἀργοσταλίου καὶ διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν καὶ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν Ὑπονόμων καὶ διὰ τὴν θρασύτητα τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας καθ' ἧς ὁ μὲν Δήμαρχος ἐπιβάλλει πρόστιμα οἱ δὲ Βουλευταὶ ἀκυρώνουν αὐτὰ κτλ.

Οἱ Βουλευταὶ Κρανίας τάνκντία φρονοῦντες ἀνκίροισιν διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου ε. ε. κυκλοφορήσαντος ἡμιφύλλου ταῦτα καὶ μάλιστα καταγγέλεται ὁ κ. Δήμαρχος ὡς ὁ μόνος ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐν τῷ ἡμιφύλλῳ του γράφει καὶ πρὸς δὲ διὰ σπατάλην τοῦ δημοτικοῦ χρήματος καὶ παράλειψιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, καὶ διὰ δωρεὰς πρὸς τὴν Ἡλεκτρικὴν ἔταιρειαν ἀδικαιολογήτους καὶ ἐπιζήμιους κτλ.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀλληλογρονθοκοπουμένων δημοσιευμάτων κ. κ. Δημάρχου καὶ Βουλευτῶν ἐν μόνον δύναται νὰ συμπεράνη τις ἀλανθᾶστος ὅτι ὁ Δήμος ἀδικεῖται, ὅτι οἱ δημόται συνεισφέρουσι ἵνα ἔχωσιν ὁδοὺς, καθαρότητα, φῶς κτλ. καὶ ὅτι ἐνεκεν τῆς κομματικῆς διαπάλης ἐκσποῦν εἰς μὲν τὰ μάτια τους ἡ σκῆνη, εἰς δὲ τοὺς πνεύμονας τὸ μικρόβιον, εἰς δὲ τοὺς πόδας ὁ βάρβος καὶ ἡ λάσπη.

Τίς πταίει ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων ;

Ἡμεῖς καταγγέλομεν ἀμφοτέρους.

Ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἔπρεπε ἀφοῦ ἐγνώριζε ὅτι ὁ Νόμος ὀρίζει διὰ μειοδοσίας τὴν κατασκευὴν καὶ διόρθωσιν καὶ ὁδῶν καὶ ὑπονόμων κτλ. νὰ ζητῆ παρὰ τὸν Νόμον νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἰδίας του θελήσεις, διότι καὶ ἂν ὑποθεθῆ, ὅπερ παραδεχόμεθα, ὅτι εἰς τοῦτο πρόεβη ἐκ πείρας, ἔπρεπε νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει, καὶ βεβαίως τὸ εἶχε, ὅτι θὰ τοῦ ἀπέροιστον τοιοῦτόν τι ψήφισμα ὡς παράνομον ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἔπραξε δὲ καλῶς ἡ Νομαρχία ἐφαρμόσασα τὸν Νόμον, διότι ἂν καθιερωθῆ τὰ ψήφισμα τῶν Δημοτ. Συμβουλίων νὰ ἀντρεπῶσιν τοὺς Νόμους ἢ διατάξεις τῶν Νόμων, τότε ἴσως εὐρεθῶμεν εἰς πολλὴν χειροτέραν κατάστασιν τῆς εἰς ἣν σήμερον εὐρισκόμεθα, διὰ λόγους εὐκόλως ἐννοουμένους.

Πρὸς δὲ ὡς καταδεικνύεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δημοσιευμάτων ὡς πρὸς τὴν λιθόστρωτον, εἶνε μὲν ἄξιος κατηγορίας ὁ κ. Νομάρχης βραδύνων ἐπὶ 2 1)2 μῆνας ἵνα ἐπικυρώσῃ τὸ ψήφισμα, ὡς εἶνε ἐπίσης ἄξιος γρονθοκοπημάτων οἱ Βουλευταὶ ἐάν οὗτοι ἐπέβηλλον εἰς τὸν Νομάρχην τὴν βραδύτητα τούτων, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ὑπεύθυνος διότι μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν κάμνει ἐπικνώληψιν δημοπρασίας δι' ἄλλους λόγους ὡς λέγει, ἐπομένως ἢ διότι δὲν ἐσκέφθη ἐγκαίρως ὅτι ἔδει ἢ διότι κακῶς ἐσκέφθη μὴ προνοῶν ὅτι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΚΙΝΗΤΑ Π. ΗΓΟΛΛΥΣ

μία διάνοια ενός Ἀρχοντος ὀφείλει νὰ προνοῇ, εἶναι καὶ αὐτός εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τῶν ἄλλων ὑπευθύνων ὡς πρὸς τοῦτο.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσι :

Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὁμῶς δι' καταγγέλεται ὀρισμένως ἃ ὀφείλει νὰ δώσῃ εὐθύνας καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ.

Π. Χ. καταγγέλεται ὅτι ἐδαπάνησε 3,000 δραχ. διὰ τὰ πάρκο εἰς θέσιν Λικιαρδοπουλάτα καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐνοικίασε διὰ βοσκὴν ὑπερ μὰ τὴν ἀλήθεια εἶνε μία παραφροσύνη καὶ μία ἀδικία, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πληρώσῃ οὐχὶ μὲ δημοσιεύματα ἀλλὰ μὲ χροτονομίσματα.

Ἐπειτα καταγγέλεται ὅτι ἐδώρησε 20,000 δραχμ. εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐταιρείαν δεχθεὶς ὡς ἀντάλλαγμα μερικὸς λαμπτήρας. Κατὰ τὴν γνώμην μας ἵνα ἐπιβληθῶσιν τόσον μεγάλα καὶ συνεχῆ πρόστιμα εἰς τὴν ἐταιρείαν τούτου σημαίνει ὅτι αὕτη περὶ τὸς ὄρους τοῦ συμβολαίου, οὕτως ὥστε καταλλήλως ἐνεργοῦσα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἠδύνατο νὰ τὴν κηροῦξῃ ἐκπτώτων καὶ ἐπυμένως προκειμένου ἡ ΚΛΕΠΤΡΑ αὐτῆ ΕΤΑΙΡΕΙΑ νὰ χάσῃ τὰ πολλὰ θὰ ἐπρότιμα νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ πρόστιμα καὶ τοὺς λαμπτήρας νὰ ἐγκταστήσῃ. Ἐπομένως αἱ δωρηθῆναι 20,000 δραχμῶν κακῶς ἐδωρήθησαν καὶ ὀφείλει ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικήμα τοῦτο καταβάλλων ἐξ ἰδίων ταύτας.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὸν κ. Δήμαρχον, ὡς πρὸς δὲ τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς τοὺς ἐρωτῶμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν.

Διατὶ ἐνῷ βεβχίως ἦτο ἐν γνώσει των ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἐκράτησε, ἐπὶ 2 1/2 μῆνας τὴν ἐγκρισιν τῆς λίαν ἐπειγούσης διορθώσεως τῆς Λιθοστρώτου ὁδοῦ, ἡ ἀφεντὰ τὸς ἔκαμαν τοὺς κρυτοὺς καὶ ἀφισαν τὸν μὲν κ. Νομάρχην νὰ ἦνε βουτιγμένος μέσα στὴν παράλειψιν τοῦ καθήκοντός του, τὴν δὲ πόλιν μέσα εἰς τὴν λάσπην καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν; καὶ διατὶ νομίζετε ὑπεύθυνον μὲν τὸν Δήμαρχον διότι ἔχων χρόνον 50 ἡμερῶν πρὸς διορθωσιν ἀμελεῖ, καὶ ὄχι τὸν Νομάρχην ὅστις εἶχε 75 ἡμέρας εἰς τὰ ντουλάπια τοῦ «κακοῦ του τοῦ καιροῦ» τὰ ψηφίσματα τῶν μεγάλων Συμβούλων οἱ ὅποιοι, ἐν παρόδῳ λεχθήτω, εἶνε οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι; (δ.ὅτι ὡς φαίνεται καὶ στὰ κ ο υ τ ο υ ρ ο ὕ ψ η φ ἴ ζ ο υ ν ὅτι τοὺς πεῖ ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Βουλευτὴς καὶ μὲ μεγάλη μακροθυμίᾳ ἀνέχονται τὰς ὀρέξεις τοῦ κ. Νομάρχου).

Καὶ ἐπὶ τέλους διατὶ, ἀφοῦ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ἐ τ σ α κ ὠ σ ε τ ε τὸ Δ ἤ μ α ρ χ ο ἔ π' α ὕ τ ο φ ὶ ρ ω ἐπιβουλεύομενον τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου πρὸς ἰδίαν ὀφείλει νὰ δῶσῃ εὐθύνας καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὁμῶς δι' καταγγέλεται ὀρισμένως ἃ ὀφείλει νὰ δώσῃ εὐθύνας καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὁμῶς δι' καταγγέλεται ὀρισμένως ἃ ὀφείλει νὰ δώσῃ εὐθύνας καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ. Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὁμῶς δι' καταγγέλεται ὀρισμένως ἃ ὀφείλει νὰ δώσῃ εὐθύνας καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ.

Βλ. ἄνω ἄρθρον ἑξῆς σὺν « ε ὕ θ ὕ ν α ι ».

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ Ἀργοστολίου ἐνώπιον ὑπερχιλίων ἀνθρώπων πάσης τάξεως ὁ κ. Βάρφης ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος ὁμιλήσεν ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ γυμνῶν Μακεδόνων συγκινήσας καὶ ἐνθουσιάσας ὄλον τὸ παρευρισκόμενον πλήθος ὅπερ ἐντέλει ἐξέσπασε εἰς ἀκρατήτους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς ἀτελεύτητα χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ ἐνθουσιώδους Ἠπειρώτου.

Μετὰ τὴν διάλεξιν ἐξελέγει τετραμελῆς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Τραυλοῦ ἀδελφοῦ τοῦ τέως Βουλευτοῦ, Σ. Πεταλά μηχανικοῦ, Λούκα Νιφοράτου ἰατροῦ καὶ Εὐαγγελينوῦ Ἀντωνάτου ἐλληνοδιδασκάλου μὲ τὴν ἐντολὴν ἵνα μεταβῶσι παρὰ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἐπισκόπῳ Δαμασκηνῷ καὶ τοῖς κ. κ. Πλάτωνι Βέγια μεγαλεμπόρῳ, Ν. Βαλσαμάκη δικηγόρῳ, Σ. Κοσμετάτῳ δημάρχῳ, Γ. Χοῖδᾷ γυμνασιάρχῳ καὶ Ἰ. Μαυρογένῃ λιμενάρχῳ καὶ τοὺς παρακαλέσωσι ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἀναλάβωσι τὴν διοργάνωσιν πολιτικοῦ Μνημοσύνου, τῶν ὑπὲρ τῶν τυραννομένων, πεσόντων καὶ πρὸ πάντων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας πανκεφαλληνιακοῦ ἐξάνου ὑπὲρ τῶν γυμνῶν καὶ πεινῶντων. Τῷντι δὲ ἐκτελέσασα ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ τὴν ἐντολὴν ἣν ἀνέλαβε μετέβη παρὰ τοῖς ἀνωτέρω Κοις οἵτινες εὐχαρίστως ἐδέχθησαν νὰ συνεργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ ὅςτις τιμὰ μὲν τὴν Κεφαλληνίαν ἐνισχύει δὲ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα ἐνὸς Λαοῦ ἀναξίως πιεζομένου καὶ πάσχοντος.

Ἡ Ἀνάστασις βεβαία ἤδη οὔσα περὶ τοῦ αἰσίου ἀποτελέσματος τῆς συνεργασίας τοιούτων σοβαρῶν καὶ διακεκριμένων τῆς Κοινωνίας μας Προσώπων, ὡς καὶ περὶ τῆς συνδρομῆς ὄλων τῶν Κεφαλλήνων συγκαίρει ὀλοφύχως καὶ τὸν Λαὸν διὰ τὴν προθυμίαν ἣν δεικνύει διὰ πάντο εὐγενῆ σκοπὸν ὡς καὶ τὰ εὐγενῆ μέλη τῆς ἀναλαβούσης ἐπιτροπῆς; καὶ εὐχεται ἵνα ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Διματῆρος (εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται καὶ ὁ κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος χιλιάδραχος ἔρανος διατεθείς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν) ὁ δρόμος ὃν θὰ διανύσωσιν, εὐρεθῇ καθαρὸς ἀπὸ ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁμιλία γενήσεται αὐριον Κυριακὴν ὥραν 8ην μ. μ.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΑΡΣΕΝΗ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἀξιολύτους πελάτας ὅτι ἡ Εὐθική Δημοτικὴ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

φθασεν εις τὸ Ἐργαστήριον μας μέρος τῶν χειμερινῶν ὑφασμάτων ὧν ἡ ποιότης καὶ οἱ χρωματισμοὶ εἶνε ἀνώτεροι τῆς κοινῆς βεκλάμας, αἱ δὲ τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ ὡς ἐλαττωμέναι κατὰ τὸ 20]30.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις βεβαίως τ' ἀνωτέρω.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ « Η ΜΕΛΙΣΣΑ »

ΓΕΩΡ. ΔΡΑΓΟΝΑ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο πωλοῦνται ὄλα τὰ εἶδη τῆς σακχαροπλαστικῆς, βροσολία ἀρίστης ποιότητος καὶ κοινὰ ἐκλεκτὰ «Τοῦλ» κατασκευάζονται δὲ παντὸς εἶδους γλυκὰ καὶ γλυκύσματα διὰ γάμους, βαπτίσια, ἐορτὰς κτλ. Τὸ τέλειον τῆς τέχνης καὶ αἱ λογικαὶ τιμαὶ πιστοποιοῦσιν οἱ πολυπληθεῖς πελάται μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἄλλως αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πολιτειακαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι δὲν εἶνε παραδεκταὶ ὡς ἀληθιναὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ εἰς ὄλας τὰς ἐποχὰς. Μία θεωρία θρησκευτικῆ, πολιτειακῆ, ἢ ἐπιστημονικῆ, ἢ ὑποία θεωρεῖται ἀληθινὴ εἰς τὸ δεῖνα μέρος ἢ τὴν δεῖνα ἐποχὴν, θεωρεῖται ψευδὴς εἰς ἄλλο μέρος ἢ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἐν ᾧ ὁ νόμος «καθὼς θέλετε ἵνα παιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς καὶ ὑμεῖς ὁμοίως» παντοῦ ὅπου ἐγένετο γνωστὴ ἐθεωρήθη ὡς ἀλήθεια καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ θεωρῆται τοιαύτη εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀπαξ τὴν ἔμαθον.

Ἡ κυριώτερα δὲ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ νόμου τούτου καὶ ὄλων τῶν ἄλλων εἶνε ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, πολιτικοὶ καὶ ἐπιστημονικοὶ νόμοι ὄχι μόνον δὲν φέρουσι τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν καθ.στῶσιν αὐτοὺς εὐτυχεῖς, ἀλλὰ συνήθως αὐτοὶ οἱ νόμοι γεννῶσι τὴν μεγαλειτέραν ἐχθρότητα καὶ τὴν δυστυχίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ὁ νόμος «καθὼς θέλετε ἵνα παιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς καὶ ὑμεῖς ὁμοίως» ἢ «ὁ σὺ μισεῖς ἕτέρα μὴ ποιήσης», μόνον ἐν γείνη παραδεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ πρὸς τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εὐημερίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Τούτου ἕνεκεν αἱ συνέπειαι τοῦ νόμου τούτου εἶναι ἀπέριτος εὐεργετικαὶ καὶ ποικίλαι, καθορίζουσαι τὰς διαφοροὺς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν, καὶ ἀντικαθ.στῶσαι παντοῦ τὴν διχόνοιαν καὶ τὸν ἀνταγωνισμόν διὰ τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰς πλάνης, αἱ ὅποισι κρύπτουσι ἀπὸ αὐτοῦ τὴν νόμον τοῦτον καὶ νὰ τὸν ἀνεγνωρίσωσιν ὡς ὑποχρεωτικόν καὶ νὰ ἐφαρμόζωσιν αὐτὸν μὲ ὄλας τὰς συνέπειας του, διὰ νὰ φανῇ ἀμέσως κοινὴ εἰς ὄλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ ἐπιστήμη ἐκείνη, ἥτις ἦτο μέχρι τοῦδε ἀγνωστος καὶ ἥτις βασιζομένη ἐπὶ τοῦ νόμου τούτου, θὰ κατχορήγη ὄλας τὰς ἀφορμὰς τῶν συγκρούσεων τῶν ἀτόμων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀγνωστος ἦδὲ ἐπιστήμη αὕτη, ἦτο θεμελιω-

μένη ἐὰν εἶχε καλλιεργηθῆ καὶ ἐὰν ὄλα τὰ παιδὰ καὶ οἱ νεανίαι τὴν ἐδιδάσκοντο, ὅπως διδάσκονται σήμερον ἐπιζήμιους δευσιδικιμονίας καὶ ἐπιστήμας, συνήθως ἀνωφελεῖς ἢ μάλιστα ἐπιβλαβεῖς, τότε ὀλόκληρος ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ μετεβάλλετο, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ οἱ δυσμενεῖς ὄροι ἐν μέσῳ τῶν ὑποίων ζωῶν σήμερον οἱ περισσότεροὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ε'.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων γραφῶν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν νόμον τοῦ πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὸν νόμον : «καθὼς θέλετε ἵνα παιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

Εἰς τὸν νόμον ἐκείνον ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς ἐντολή: «Μὴ φονεύσης» ἢ ὅποισι εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ ἦτο ἐπίσης καρποφόρος, ὅσον ἡ μεταγενεστέρᾳ αὕτη ἐντολή, «πράττε εἰς τοὺς ἄλλους, ὅ,τι θέλεις νὰ πράξωσι καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς σέ». Ἄλλὰ συνέθη μὲ τὴν πρώτην ὅ,τι καὶ μὲ τὴν τελευταίαν. Δὲν ἀπερρίφθη δηλαδὴ φανερὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθὼς ἡ μεταγενεστέρᾳ ἐντολή ἐτάφη ὑπὸ ἄλλους κινόνες καὶ ἐντολὰς οἱ ὅποισι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι εἶχον τὴν αὐτὴν ἢ καὶ μεγαλειτέραν μάλιστα σημασίαν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅστις ἐπέβαλλε τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν ὁ νόμος οὗτος ἦτο ὁ μόνος, ἢ ἐὰν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶχεν ἀντιγράψῃ εἰς τὰς πλάνας, εἰμὴ τὰς δύο ταύτας λέξεις : «Μὴ φονεύσης», οἱ ἄνθρωποι θ' ἀνεγνωρίζον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσωσιν τὸν νόμον τοῦτον, χωρὶς νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. Ἐὰν δὲ οἱ ἄνθρωποι ἀνεγνωρίζον μόνον τὸν νόμον τοῦτον, ὡς τὸν κύριον καὶ μοναδικὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐὰν τὸν ἐφήρμοζον αὐστηρῶς, τοῦλάχιστον τοσοῦτον αὐστηρῶς, ὅσον τινὲς σήμερον τηρῶσι τὸ Σάββατον, σέβονταί τὰς εἰκόνας, τὴν μεταλλήψιν, τὴν νηστείαν τοῦ χοιρέσιου κρέατος κτλ. θὰ μετεμορφώτο ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ, οἱ πόλεμοι δὲν θὰ ἦσαν πλέον δυνατοὶ, οὔτε ἡ δουλεία, οὔτε ἡ ἀφάρσεις τῆς γῆς ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς ἐκ μέρους τῶν πλουσίων, οὔτε τὰ μονοπώλιον τῶν προϊόντων τῶν πολλῶν, διότι πάντα ταῦτα γίνονται μὲ τὴν πιθανότητα ἢ τὴν ἀπειλήν τοῦ φόνου.

Αὐτὰ θὰ συνέβαιναν ἐὰν ὁ νόμος «μὴ φονεύσης» ἀνεγνωρίζετο, ὡς ὁ μόνος νόμος τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ὅταν μαζὶ μὲ τὸν νόμον τοῦτον ἀνεγνωρίσθη ὡς ἰσότητος ἢ ἐντολὴ τῆς ἀρχίας τοῦ Σαββάτου, ἐκείνη δι' ἧς ἀπηγορεύετο νὰ προσφέρῃ τις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ αἱ λοιπαὶ, τότε ἀνεφάνησαν φυσικῶς καὶ αἱ ἐντολαὶ τῶν ἱερῶν, αἱ ὅποισι ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρονται καὶ οὕτω ὁ μόνος καὶ μεγαλειτέρος νόμος τοῦ Θεοῦ, «μὴ φονεύσης», ὅστις ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ ὄλην τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, κατεπέθη ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ ἔχι μέγαν δὲν ἐθεωρεῖτο πλέον ὡς ὑποχρεωτικὸς, ἀλλ' ἐφεῦρον καὶ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὅποισι ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ τις ὄλος ἀντιθέτως πρὸς τὸν νόμον αὐτὸν, εἰς τρόπον ὅστε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ὁ νόμος οὗτος δὲν ἠδύναθη νὰ λάβῃ τὴν ἀξίαν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ